

[Kjeld Olesen.]

seret. Ja men det, det drejer sig om her, det er, at statsministeren gennem sit svar ikke siger, at her er tale om en landsmødebeslutning, hvis praktisering ligger ude i en fjern fremtid, men omtaler det som noget, der i høj grad kan være aktuelt.

Socialdemokratiet har haft kongresser, hvor vi har vedtaget mange ting. Dengang vi sagde: det er dejligt at være socialdemokrat, da havde vi et principprogram. Om det første kan jeg sige, at det kan jeg kun bekræfte, endda mere og mere. Med hensyn til det andet vil jeg gøre opmærksom på, at det er da rigtigt nok, at vi i et principprogram kan vedtage forskellige ting, som har med vores indenrigspolitik at gøre, men jeg har altid opfattet det sådan i den korte tid, jeg har haft med politik at gøre — og det har jeg fået bekræftet, når ledende fra en regering skulle udtale sig — at det stiller sig betydeligt anderledes, når det drejer sig om et lands udenrigspolitik. Jeg ved ikke, ved hvor mange lejligheder udenrigsministeren har udtalt sin glæde over og sin forhåbning om, at landets udenrigs- og forsvarspolitik måtte hvile på et så bredt grundlag som overhovedet muligt, og at der måtte være denne enighed om den. Jeg kan ikke være uenig med udenrigsministeren i en sådan opfattelse af tingene, men udenrigsministeren og forsvarsministeren kan ikke komme uden om, at vi står i den situation, at der er tale om regeringsudtalelser, der ikke løber parallelt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge forsvarsministeren: når forsvarsministeren henviser til tidligere beslutninger, vi har truffet, og siger, at man jo ikke får landsmødevedtagelser eller kongresvedtagelser gennemført sådan lige med det samme, skal jeg så forstå det sådan, at forsvarsministeren dermed siger: efter min opfattelse er det sådan, at hvad der er vedtaget på et radikalt landsmøde, det er noget, der ligger ud i lige så lang fremtid som den tid, der er gået, fra vi i 1961 ganske rigtigt i vort principprogram kom frem med forskellige ting, som dags dato endnu ikke er blevet vedtaget? Eller sagt på en anden måde: er det sådan, at forsvarsministeren med sin bemærkning mener, at der efter hans opfattelse ikke er tale om, at man i denne regeringsperiode kan

tage de radikale landsmødevedtagelser alvorligt? Så kan vi begynde at nærme os en klaring, men en sådan udtalelse har jeg ikke hørt. Hvis forsvarsministeren og for den sags skyld også udenrigsministeren vil komme op og fremkomme med en sådan udtalelse, ja, så synes jeg, vi kan begynde at nærme os en afklaring af tingene, men indtil nu har vi ikke fået denne afklaring.

Bilgrav-Nielsen: Hr. Kjeld Olesen gav udtryk for, at man ikke var modstander af, at der blev nedsat en forsvarskommission, og det kan jeg godt forstå. Jeg er enig med hr. Kjeld Olesen i, at meget af det, der står i kommissoriet, har der været fremført ønsker om fra socialdemokratiets side. Vi andre må bare forundre os over, at man ikke vil tage konsekvensen af dette og stemme for det. Jeg forstår, man vil undlade at stemme.

Men tilbage er der — det synes jeg er nok så vigtigt i den situation, vi befinder os i, just foran en socialdemokratisk kongres — finder man, at de ting, der behandles i regeringens sikkerhedspolitiske udvalg, er overflødige, eller er man enig i, at det er nødvendigt at få vurderet bl. a. NATOs integration?

Gert Petersen: Jeg må på en vis måde takke hr. Erik Kragh for det svar, han gav mig på mit spørgsmål, men takken skyldes, at hr. Erik Kragh derved kastede et interessant lys over sin egen måde at konkludere, at tænke på. Jeg fik det svar, at fordi Pravda angriber de vesttyske imperialister og SF-bladet angriber de vesttyske imperialister, så må SF altså drive en politik for de kommunistiske lande. Det svar minder mig meget, meget stærkt om gamle fader Holbergs Erasmus Montanus, som sagde: Morlille kan ikke tale, og en sten kan ikke tale, altså er Morlille en sten. Det er logikken i det svar, som hr. Erik Kragh kom med. Man ser bort fra titusinde andre ting, fra, hvad vi fra socialistisk folkepartis side i øvrigt siger om de internationale forhold, men tager blot en enkelt ting ud.

Dels er denne argumentation, altså Erasmus Montanus, men den er også farlig, den er efter min opfattelse rystende farlig, for den betyder, at man med samme ret kan sige, at da Sovjetunionen angriber Amerikas